

Náš stolní kalendář pro sborovny! (str. 3)

26. 4. 2007

B-GAG

/ Jiří Slíva *
Holandsko, Kuba *
Rozhovor s **VI. Jiránkem**

původník / I. Hanousek: *Dělám, děláš, děláte...* * ČUK / O ČUKu - text nejen pro školní kalendář * **Kdy Kdo Kde Co Jak (a) Proč...** / Výstavy v Ratajích 2007; Vhrsti má svůj blog; Májový Salon Mlejnkové * **Citát týdne / Jan Werich** * **Slovník Katalogů / „I“** jako Izraelská karikatura v NM (ČR) * **Malá recenze na...** / **Kalendář pro školy** (GAM, DTA a Čuk) * **Ze světa /** Poduktivita v Íránu, Karikaturisti k francouzským volbám * **Časopisy / Pharaohs Magazine** * **Z pošty / Jablonovský** * **Glosa Komiks-News #21** * **Výsledky /** Portugalsko, Itálie, **Propozice /** Írán, Rusko * **KALENDARIUM** * **Dokument /** v Reflexu (I. část) * **Příloha / Příhláška - Teherán** * aj.

ČUK vydává GEK * týdeník České unie karikaturistů * V. ročník * (zprávy ČUK č. 223) <http://cuk.dreamworx.cz>

Číslo 07 / 17

**KRESBY V TOMTO ČÍSLE: RENČÍN, MAREŠ Z., CEBULA, VHRSTI, DOSCH...
FOTKY: NAHOŘE VERNISÁŽ V PRACHATICÍCH 2006; DOLE DOSTÁL V AKCI**

původník / I. H: ČUK aneb - Dělám, Děláš, Děláte... Děláme?

Kalendář pro školy, Salony a ... a? A pak už snad jen další Valná hromada, kde si pochválíme, jací jsme to byli uplynulý rok pašáci. Ještě popřejeme jubilantům k jejich letošním narozeninám a případným laureátům k řádu Bílé opice...

Jasně, na takový malý spolek individualit je té společné činnosti až-až, možná až příliš (teď myslím na počet aktivistů, kteří se o ni zaslужují). Ale v člověku hledá podezření, zda by toho nemohlo být přece jen víc - nebo jiného a nového. Průměrný věk členů spolku se blíží k věku důchodovému a

dá se proto předpokládat, že by právě ti čiperní důchodci mohli více pobíhat po místních galeriích, muzeích, kavárnách resp. kulturních zařízeních a ptát se, nabízet, zjišťovat a pak navrhovat. Neměli bychom mít pro takové členy nějaký manuálek, aby věděli, co můžeme (coby ČUK nebo jeho jednotlivé buňky a jejich skupenství) a co chceme? Když člověk vidí, kolik všelijakých „umělců“ vystavuje na docela zajímavých místech, je vskutku oprávněná myšlenka: proč by třeba v letním, tedy prázdninově-rekreačním čase (či naopak kolem silvestrovského konce roku) nemohl mít nějaký majitel či manažér zájem vystavit špičková díla autorů výtvarných vtípů? A pokud by ta výstava byla prodejní, tím lépe...

V tuto chvíli máme výstavní fundus vlastní, ale jistě se dovedeme postarat i o zaplnění jakéhokoliv místního. Dovedeme se mu přizpůsobit.

bit už samotným zadáním. To samozřejmě platí i o tématice, formátu, prostě všech dalších okolnostech. A jsme takovou výstavu schopni dodat na klíč v domluveném řase - díky GA-Gu se dá leccos zorganizovat opravdu rychle.

Obvykle nežádáme ani nic zvláštního, než pořízení pozvánek či letáků k výstavě, nejlépe samozřejmě i kataložíků. Jejich vzhled může být různý, dle velikosti a významu projektu a také dle movitosti partnera. Ale není to podmínka, vždyť jsme schopni při pěkné a nápadité výstavě na dobrém místě

jistě i vydat k ní katalog vlastní (a ne poprvé). Prostě - můžeme se spojit s každým, výjma čerta, a podílet se na jeho akci nejen rychloportrétováním za peníze, ale i tématickou výstavou víceméně zadarmo!!!

Ale nejde jen o výstavy a katalogy, i když ty jsou asi našemu naturelu nejvlastnější. Může jít také o publikace - protože ta Dostálova „školně kalendářová“ tak uspěla, můžeme s takovým kalendářem - a to každý z nás! - operovat při jednání po dalších institucích. Kdyby se každý druhý člen ČUKu zeptal na dvou nadějných místech (je to stovka tipů!) - určitě by v síti nějaký úlovek skončil - a v dalším roce by se z nich jistě dalo zilustrovat pár publikací...

Salony - bez ducha Malostranské besedy - poněkud zkomírají. Ale jde o to, abychom nezkomírali i my - zdá se, vždyť na vernisáže už ani z Prahy (pokud jde o členy ČUKu) nedorazí nikdo jiný než tzv. pevné jádro... Naštěstí se výstavní (i navazující činnosti) ujal nejen s elánem, ale i s důkladnou vytrvalostí Jarda Dostál a tak trochu spoléháme, že vše oběhá, zařídí. Neměl by tedy i tak trochu vymyslet jak oživit Salony, samozřejmě s vaším přispěním? Vždyť vystavovat zde nemusí jen pražští autoři, slavicí zrovna „-sátiny“. Určitě existují i další, třeba mimopražští členi, kteří by si svůj první Salon zasloužili... Domluvte se s Dostálem, jemuž můžete zamejlovat i další nápady, kam a kde pořádat jaké výstavy mimo Mánes. Jistě vám rád poradí ba i pomůže.

Totéž platí o soutěžích pro děti. Celkem netuším, proč agilní Jan Vobr, sám vlastně učitel, nepošle z Nového Boru do projektu „Netvařte se kysele“ kolekci vtipů od žáků místních škol či učilišť? Ví o ní vůbec? Ví vůbec někdo, zda to ví? Ale takových nás je na menších městech víc!

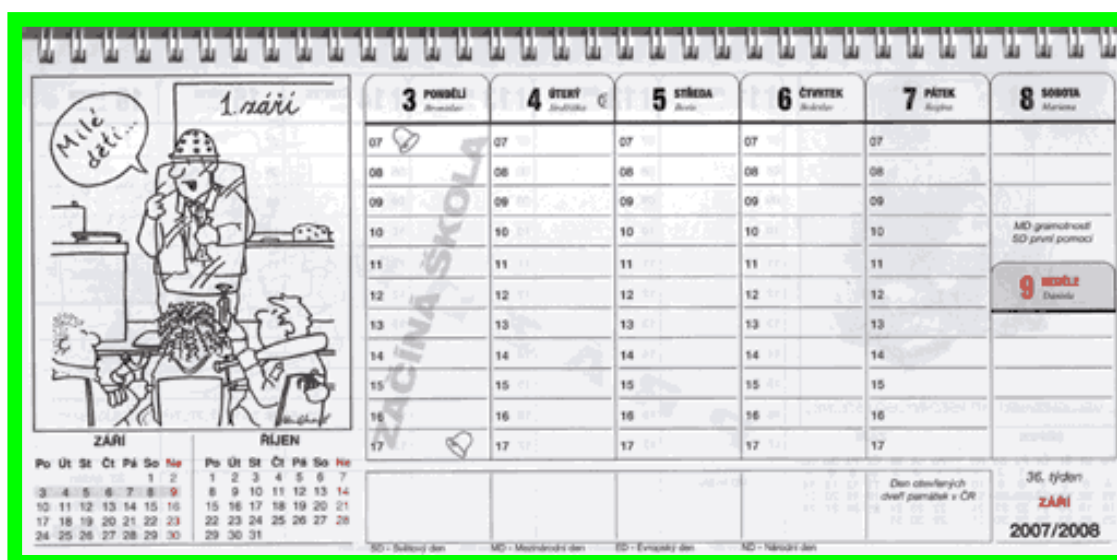
A jistě jste pochopili, že se to týká

i jiných nápadů a možných aktivit. A to v dalších, už zavedených projektech. I když mudrováním na toto téma tak trochu lezu do výsostného zelí našeho kolegy předsedy, jenž má burcování členstva k aktivitě nejen v popisu práce, ale i v krvi, musím si přihřát též svou zelňačku... Stále mi totiž vrtá v hlavě, proč ze stovky členů obešle největší výstavu ČUKu v roce s pěkným tématem „Nahoru po schodech dolů“ ani ne polovina lidí... Navíc v docela „plonkovém“ období, kdy se nic velkého nekoná. Zvláště, když to znamená mít obrázek v katalogu, jehož je poté dost i na rozdávání přátelům...

Ještě nejsme v půli roku a už nyní je zřejmé, že ani letošní naše aktivita nebude nižší než v minulých letech, s výjimkou snad roku 15. výročí (ne osvobození, ale vzniku) ČUKu. Pokud by se však našlo více aktivních participantů na pořádání dalších akcí anebo na zkvalitňování těch dosavadních, bude to jen dobře. Tak na to, prosím, myslete. Klidně i při tom, když si budete čmárat obrázky pro mezinárodní festivaly anebo třeba jen pro „Kotěhůlkovského posla“, jehož jste už po léta karikaturistickou ozdobou.

Na obr: odborníci vybírají vtipy do stolního kalendáře pro školy - za vydavatele Radmila Málková; za učitele Jiří Luka, Zlatý Amos 2004. **Text:** Ivan Hanousek - **Foto:** Jaroslav Dostál

Malá recenze na... / ...Stolní týdenní kalendář pro školní rok 2006/7

Představa je to příjemná - vejdete na počátku školního roku do sborovny a něco vás tu okamžitě zaujme. Na každém z pracovních stolů učitelů je totiž vidět stejná věc - stolní kalendář podlouhlého tvaru a z něho se na vás usmívá kreslený vtip. Je-li to opravdu ve 36. kalendářním týdnu, počínajícím 3. září, pak je ten vtip od kolegy Zdeňka Mareše. Odvážíte-li se v něm zalistovat, zjistíte, že každý týden je doprovázen jedním černobílým vtipem. Vždy od jiného autora a to vcelku přiléhavě k průběhu školního roku s jeho cykly včetně prázdnin, vysvědčení, zkoušení, škol v přírodě apod.

Jednodušší řešení než návštěva nejbližší sborovny bude asi půjčit si ten kalendář od kolegy. Tedy od kohokoliv z dvaceti členů ČUKu, jejichž fórky vybrala po pečlivém odborném zvážení (a na základě uvedené potřeby reagovat na kalendářní období - tedy i roční dobu) nominovaná porota, v níž vedle vydavatele z nakladatelství GAM a z Dětské tiskové agentury (spolupořadatele volby Zlatého Amose) měli svého zástupce i učitelé a karikaturisti.

Dříve než se budeme věnovat výslednému dílu, poznamenejme ještě něco ke zrodu projektu. Nechybělo málo a mohlo se ukázat, že bude třeba ještě nějaké vtipy dokreslit, resp. od autorů doobjednat. Některá témata (třeba žák u tabule, učitel u katedry, vysvědčení) byla samozřejmě obeslaná početně, jiných však bylo pramálo. Pokud by šlo o běžnou knížku, album vtipů na téma škola, jistě by to nedělalo problém. Jenže v kalendáři lze těžko v lednu

umístit školáka, který si jde za školu plavat do rybníka. A naopak - školní lyžařský výcvik se nehodí na měsíc červen, svatý týden na listopad atd. Tentokrát to díky slušnému počtu zaslaných příspěvků a rozvážně důkladné práci porotců docela sedlo. Přesto už víme, která témata by při možném opakování tohoto projektu měla asi autorů jaksí předem „akcentovat“ - vždyť nejméně 9 letních týdnů se do školy nechodí, zato existují třeba studentské brigády... A také by to možná chtělo více než do paměti na naše školní léta někdy kouknout v televizi na to, jak to dnes ve třídách, ve školních počítačových pracovnách, školních chodbách, jídelnách a na hřišti skutečně vypadá... A jak se dnes ti školáci - a hlavně středoškolačky - asi oblékají...

Aniž bych to zasloužilému otci této publikace Jaroslavu Dostálovi vnucoval, asi bych se trochu víc předem zamyslel a místo volné soutěže typu „každý ze stovky našich členů pošle co se ti zachce - a pak se uvidí“ zvolil spíš postup s menším „odpadem“ a s větším zpřesněním objednávky co tématu - i když nevím zda třeba „přidělovat měsíce“ (např. Hofman a Machata srpen, Dwořák a Rumlar září...) nebo spíš námětovou oblast (např. „u tabule“, „o přestávce“ či „ve sborovně“. Co do okruhu autorů bych se asi dopustil zúžení na osvědčenou „partu“, vyšel bych ze dvacítky letošních a zadal jim třeba „každý 3 fóry“?

Ale to je volání dalek a my zůstaneme doma, nad kalendářem ne pro žáky, ale pro učitele, který je samozřejmě má pobavit, potěšit, ale hlavně je praktický. Má tedy nejen své dlouhé sloupky pro pracovní dny a kratší pro

ty víkendové, ale má i spoustu předtištěných a podtištěných upozornění na předem známé a dané školní procedury a události. Do nich se plést nemíníme a věříme, že ty jsou v nejlepším pořádku a na svých místech.

Kalendář láká k otevření barevným Renčínovým vtipem. Česká unie karikaturistů tu (mimo zmínky o autorství na obálce kalendáře) má pro sebe i celou jednu stranu označenou výrazným logem ČUK. A na ní se představujeme školní veřejnosti. Ta se zde dočte co (i pro školy) můžeme poskytovat jako spolek i jednotlivci, ale také se tu dozví i jména autorů jednotlivých vtipů. V abecedním seznamu karikaturistů si může vyhledat, kdo který vtip na daný týden z dotyčných let 2007 a 2008 vytvořil. Dejme tomu náš karikaturista učitel tu má 4 fóry a dozvíme se to asi takto: Radek Steska - 2007/43, 48, 49; 2008/13.

ČUK ovšem má v kalendáři i další půlstranu s anoncí na už (zřejmě pevně v plánu zakotvenou) soutěž, kterou pořádáme s DTA. „Netvařte se kysele a malujte vesele“ zve na svůj už 3. ročník, který bychom měli zahájit v září tohoto roku a měl by opět vrcholit „na zlatého amose“ v březnu 2008. Slibně tu zní čtyři webové adresy, na nichž bude soutěž pro vtipné školáky-výtvarníky vyhlášena.

Trochu kuriózní může být, že jeden z dalších „inzerentů“, tedy partnerů, který má v kalendáři svou stránku, ČMOS pracovníků školství, láká do svých řad také s pomocí jednoho, našťastí jen maloformátového vtipu poněkud nižší výtvarné úrovně (autor uveden jen iniciálami, leč povědomý)

Text, který je v katalogu o ČUKu najdete v rubrice „ČUK“ v tomto čísle - je natolik univerzální, že ho můžete množit a rozdávat nebo používat při jakékoliv další propagaci nejen této dětské soutěže, ale při jakékoliv aktivitě v místě vašeho bydliště - vyvíjené ve jménu České unie karikaturistů a v její i svůj prospěch.

Ivan Hanousek

Kalendář, který máte před sebou, oživil kresbami autoři sdružení v **České unii karikaturistů (ČUK)**, která vznikla v březnu 1990 a sdružuje naprostou většinu českých autorů výtvarného humoru. Je informačním servisem pro své členy, které též reprezentuje na veřejnost. ČUK je členkou mezinárodní federace karikaturistů FECO. Pořádá na našem území pravidelně tři významné mezinárodní soutěže: **Fór pro FOR** v Praze, **Bienále cartoons** v Písku a bienále **Humorest** v Hradci Králové. Účastní se jich světová špička a počty soutěžních prací dosahují každým rokem tisícovky. Každá soutěž znamená zároveň velkou výstavu kreslených vtipů pro milovníky humoru.

ČUK pořádá v Praze **Salony kresleného humoru**, které vrcholí vždy v listopadu **výstavou** desítky „kulatých“ **Jubilantů** z řad unie. Vernisáž výstavy je důstojným rámcem pro každoroční udílení **Výročních cen České unie karikaturistů** osobnostem, které se zasloužily o kreslený humor a ČUK. První „Řád bílé opice“ (název je inspirován symbolem z emblému) získal v r. 2004 *Jiří Winter – Neprakta* u příležitosti svých 80. narozenin. V r. 2005 byly uděleny tyto ceny tři: mistru vtipů beze slov *Miroslavu Bartákovi*, *Městu Písek* (pořadatel cartoons-bienále) a *Josefu Kobrovi-Kučerovi*, organizátoru více než 350 Salonů cartoons v Praze. V r. 2006 se stali laureáty kreslíř *Vladimír Renčín (65)*, teoretik výtvarného humoru *Ivan Hanousek* a *Východočeské muzeum* v Hradci Králové (pořadatel Humorestů).

V roce 2006 jsme v České republice přivítali elitu evropských autorů kreslených vtipů na **Setkání v Písku**, které se stalo příjemnou oázou pro výtvarnou dílnu a společnou výstavu na téma „Mosty“. Česká unie karikaturistů vydala publikaci „**Encyklopedie karikaturistů**“ s profily 85 významných českých autorů. Každý rok pořádá i soutěžní **Gastronomické grotesky** ve Znojmě. ČUK má od svého vzniku nadstandardní **vztahy se slovenskými autory**, v poslední době i s polskými autory, prezentuje se v médiích FECO a na portálech i-cartoons v Polsku, na Kypru, v Itálii... Přibývá českých autorů s cenami z mezinárodní scény: *Barták, Hejzlar, Hrubý, Košťář, Kovařík, Kratochvíl, Plotěná, Slíva, Steska, Vyjidák* ...

Mústkem mezi členy ČUK je barevný týdeník „**e-GAG**“ o 16 stranách. Jeho náplň tvoří, vedle odborných materiálů, kometářů, diskusí o cartoons a také profilů významných osobností, především praktické informace. Jsou tu propozice a výsledky aktuálních soutěží, kterých se po světě konají ročně kolem stovky, kalendárium událostí, pozvánky na tuzemské výstavy a upozornění na nové humorné publikace a časopisy, včetně jejich recenzí. Jde o jediný takový časopis uměleckého svazu vycházející na území ČR.

Naši renomovaní autoři nabízejí na internetu www.cuk.dreamworx.cz veškeré služby - včetně pořizování karikatur na společenských akcích, vtipných portrétů jednotlivců a skupin, třeba na maturitní tabla a školní nebo podnikové propagační materiály. Zde jsou uvedena i jména vedoucích představitelů ČUK v čele s předsedou *Břetislavem Kovaříkem* i kontakty na jednotlivé umělce. Jsou tu odkazy na jejich stránky s ukázkami tvorby a informace pro zájemce o členství v ČUK.

V poslední době se pozornost ČUK obrací k dětem a ve spolupráci s různými partnery (Dětská tisková agentura, ekologická hnutí...) vypisuje **soutěže** pro různé věkové kategorie **školní mládeže**. Například v tomto roce proběhl 2. ročník soutěže „**Netvařte se kysele a malujte vesele**“ s tématem „**Ve škole a za školou**“.

V časech, kdy se vtipy českých autorů vytrácejí z médií, má Česká unie karikaturistů přirozený zájem na tom, aby se **staletá tradice české karikatury** vroubená jmény klasiků jako *Lada, Rada, Sekora, Bidlo, Hoffmeister, Haďák, Renčín* či *Neprakta* nejen uchovala, ale měla i své neméně světlé následovníky...

ČUK

Z pošty / Jablonovský,

Ad: Malá recenze na... / ... postrachového Jožinka v Praze

Autoři to vědí!

V recenzii sa uvádza: „Kterými přesnými daty (vznik a zánik) je ohraničen roháčovský výskyt Jožinků, se v knížkách „25“ ani „JS“ nedozvíme (asi to autoři sami nevědí) uvádějí však, že celkový počet stripů je kolem tisíce.“

Malé spresnenie: v knihe **Jozef Schek** sú nielen presné údaje, ale aj reprodukcia prvého i posledného Jožinka v Roháči. Prvý Jožinko vyšiel 1. 9. 1965 ešte ako anonymné dieťa svojich rodičov, meno dostal až o rok neskôr. Posledný Jožinko vyšiel v prvom čísle Roháča v roku 1988 ako celá strana s autorovým rozlúčkovým textom.

Fero Jablonovský, Bratislava

Autor recenze: Nenašel jsem tyto údaje v hlavním textu, kde jsem pátral, ani v biografickém shrnutí na zadní straně obálky publikace **Jozef Schek** (myslím tím dejme tomu větu: **Jožinko vycházel v Roháči od 1. 9. 1965 do ? 1. 1988**). Po upozornění jsem tato základní data objevil umístěna pod obrázky (i v nich). Ne však pod stripy o Jožinkovi, nýbrž pod reprodukcemi úplných stran Roháče. (IH)

Glosa / Jak (ne)vysvětlovat Steinberga

Minulý týden mi jedna známá přinesla výtisk sobotní barevné přílohy **The New York Times Magazine z listopadu 1966**. Našla to doma po příbuzných a jestli to prý nechci, je v něm velký rozhovor se Saulem Steinbergem a jeho velká barevná fotka na obálce. Je to samozřejmě vítaná relikvie, tak jsem s díky přijal.

V úvodu říká art editor týdeníku New Yorker jistý pan **Geraghty**, že kdykoliv tisknou něco od Steinberga, a to tehdy bylo tak 30 krát do roka, rozezvoní se telefony v redakci a lidé se ptají, co ty proklaté obrázky mají znamenat. Proč má sfinga klobouk. Co dělá krokodýl pod sochou Svobody, a co jsou ty bláznivé linky, co vycházejí té osobě z úst?

Geraghty, který už tehdy se Steinbergem spolupracoval 25. rok (první kresbu v New Yorkeru otiskli Steinbergovi roku 1941 - a nebyla beze slov!), říká, že na to je zvyklý. Instruoval zaměstnance, aby na telefonáty odpovídali, že kresby znamenají, cokoliv oni chtějí. *"Říkáme jim, že to je něco jako cvičení v lineární metafyzice. Takže pak se ptají, co značí zase tohle. A my na to - to nevíme..."*

Nevím, nakolik to mladší kolegy zajímá, ale jako by mi v uších zněly podobné dotazy, které ale nad mými kresbami kdysi bohužel ani tolik nevznášeli čtenáři, i když občas taky, ale hlavně redaktori našich ctěných Dikobrazů atp. V tomto to měl Steinberg jednodušší, redaktor to vzal na sebe.

Tento vzácný dokument si pietně zařadím do jedné z úplných monografií Saula Steinberga, aby se to pak jednou potomkům lépe všechno likvidovalo. Lepší varianta by byla, kdyby to všechno třeba dcera pak jednou nabídla nějakému poučenému zájemci podobně, jako teď ta známá mě.

Jiří Slíva

Dokument / Karikaturisté k volbám francouzského prezidenta

Na účet kandidátů na křeslo francouzského prezidenta se baví profesionální karikaturisté...

Na titulní stránce březnového vydání satirického týdeníku Charlie Hebdo říká zelený mimozemšťan s baretem na hlavě a bagetou v ruce: *„Milujte Francii, nebo ji opusťte.“* Kdo je oním pofrancouzštělým ufonem není těžké uhádnout. (...) Sarközy je i nejoblíbenějším terčem kreslíře Pierra Pinatela, který pro početná pařížská periodika zesměšňoval už de Gaulla *„Ale i ostatní kandidáti se dobře karikují. Vezměte si třeba Royalovou. Jako žena nabízí jiné vtipy než mužští politici,“* říká Pinatel.

Royalová, šarantní politička, která má na každé karikatuře pořádně zdůrazněný svůj velký nos, se na kresbách často poněkud sexisticky stává hloupou husičkou, vyseďavající u zrcadla. (,,,) V jednom kresleném vtipu Royalová jako domina vede na vodítku svého životního partnera (a šéfa socialistů) Françoise Holanda.

A co kdyby se prezidentem stal Bayron? Kandidát, který humoristům nenabízí (kromě svých velkých uší) tak snadný cíl, jako jeho soupeři. „*Karikaturista si nemůže vybírat. Určitě se lépe zesměšňoval výrazný Mitterand než nudný Giscard d'Estaing,*“ dává příklad ze své dlouhodobé kreslířské praxe Pinatel. „*I s Bayronem bychom si nakonec poradili,*“ dodává.

(MfD 17. 4. 2007, str. A7 - autor Tomáš Nidr)

Cartoonistické časopisy / Pharaohs (Egypt)

Egyptský cartoonistický GAG se nazývá **Pharaohs Magazine**, je přibližně stejně velký a tlustý jako kyperský Yení Akrep a vychází také jako měsíčník. Z těchto znalostí o časopisu a z faktu, že nyní vyšlo **číslo 47**, můžeme s klidem konstatovat, že jsou tato dvě periodika přibližně stejně dlouho na světě (plus mínus rok). Zatímco na Kypru takto řadí známý Cakmak, v Egyptě je hybnou silou stejně tak známý Effat. Oba tak shodně činí pod emblémem FECO, jakožto šéfi národních odnoží této federace cartoonistických organizací - už dlouho ne pouze evropských... A oba pánové ze Středomoří mají k ruce ještě nejméně jednoho fámula..

Pharaoh je poněkud slabší z novinářského hlediska a také je méně srozumitelný, jak svým jazykem, tak hlavně „způsobem“ vtípů či karikatur, jež preferuje. Kdo zná Effatovy vtipy, tuší nejspíš, oč tu jde. Není těžké na egyptský elektronický magazín na webu narazit, těžší je mu přijít na chuť. Pro orientaci aspoň tato anonce na poslední číslo (viz obr.)

Na obr.: **Pharaohs Magazine č. 47 vypadá takhle...**

Dokument / Rozhovor Karla Hvížd'aly s Vladimírem Jiránkem v Reflexu (I. část)

Na podzim roku 2006 vyšla **VLADIMÍRU JIRÁNKOVI** (68) desátá autorská publikace s názvem ***Knížka pro blázny***. Vydalo ji nakladatelství Paseka k výstavě uspořádané ke stému výročí narození Sigmunda Freuda. Protože se známe od šedesátých let, nepředstíráme, že si vykáme.

** Před deseti lety jsi v obsáhlém rozhovoru s Bohumilem Pečinkou prohlásil, že prvních padesát let jsi prožil v póze, zatímco dalších deset let považuješ za nejdůležitějších. Jak bys charakterizoval nynější dekádu šedesátky a jak se v ní změnilo tvé přemítání o světě?*

- Současný svět vnímám a naslouchám mu úplně jinak, než jsem vnímal devadesátá léta, a zvláště jejich počátek. Abych to ale mohl vysvětlit, musím nejprve trochu zabrousit i do těch předešlých dekád, protože bezděčně jsem se na to, co chci dělat, tehdy připravoval. Aniž bych věřil, že někdy dojde k tomu, že budu novinový kreslíř ...

** ... de facto komentátor ...*

- Ano, komentátor toho klasického typu jako v západních novinách. Dnes jsem rozhodně skeptičtější, nechci vyjmenovávat, kolik knížek, publikací a statí jsem přečetl, ale vše, co jsem do sebe nasál a naposlouchal, mně pak dovoluje přemýšlet o takových pojmech, jako jsou demokracie a svoboda, v trochu jiných dimenzích a registrovat změnu jejich frekvence.

** V čem je rozdíl, dokázal bys ten posun artikulovat?*

- To musím jít ještě dál a přiznat se, že v sedmdesátých a osmdesátých letech jsem si pod pojmy demokracie a svoboda představoval něco dokonalého. To bylo proto, že jsem o tom, jak fungují, vlastně málo věděl. Nebral jsem dostatečně v úvahu lidský faktor, protože jakýkoliv státní útvar dělají lidé, a proto je určující. Znovu se potvrzuje, mohl bych říci, že kvalita lidí, kteří žijí v demokracii, určuje kvalitu demokracie.

** Čili jinými slovy: ti, co určovali kvalitu předešlého totalitního systému, určují dnes z větší části kvalitu demokracie ...*

- To mně chvíli trvalo, než jsem na to přišel. Hledal jsem cestu z toho počátečního nadšení, ale zároveň jsem se bránil, abych nespádl rovnou do skepse a negace, začal jsem trochu víc hledat v knížkách, poopravil jsem si představu o první republice, přelouskal jsem oba díly Boje o Hrad od Antonína Klimka. Je vidět, že se tomu celé to hrůzné dvacetiletí, kdy nic nesměl a pracoval někde ve Škodovce jako archivář, věnoval. Zanechal po sobě dokonalé dílo. Asi takových lidí, kteří s hloupostí té doby bojovali prací, bylo víc, ale rozhodně jich bylo méně než těch, co vysedávali v hospodách čtvrté cenové skupiny a bufetech a vlastně zabíjeli čas. Poznal jsem oba typy těchto lidí, ale spíš jsem se po určitou dobu pohyboval po bufetech. A to mi také něco dalo.

** Co to bylo za lidičky, tys je také kreslil?*

- To byli lidé, kteří neměli nikdy žádné peníze. Kdo měl, půjčil stovku nebo ji dal do placu. Sedávali jsme u Křižovníků nebo v bufetu na Národní a povíдали. Nevedli jsme žádné učené spory, protože na to jsme neměli patřičné vzdělání. Ale něco nás spojovalo, sdružovalo. Asi to byl pocit vyloučenosti z majoritní společnosti, která se uměla líp přizpůsobit. Nebo jsme jen chtěli přečkat zlou dobu a byla v tom někde hluboko zasutá naděje, že se jednou za našeho života něco změní. Pocit sdružování lidí různých profesí, ale většinou je pak nemohli vykonávat, hrál v té době velkou roli. My jsme nevedli debaty o politice. Spíš jsme se bavili o umění, protože mezi těmito lidmi bylo pár vynikajících sochařů nebo malířů, ale neměli správný záznam, proto neměli zakázky a peníze. V šedesátých letech jsem poslouchal v hospodách lidi, kteří se postupně zbavovali strachu a vyprávěli, co zažili. Toto naslouchání bylo pro mě klíčové. To, že se při tom pilo pivo a byla tam baráčnická atmosféra, to byla vedlejší věc. Mě zajímali lidé o generaci starší, co vyprávějí nejen o svých zážitcích, ale o životě vůbec. Na přednáškách o marxismu jsem velmi brzy pochopil, že tam není moje místo, a utíkal jsem do hospod, kde měl život autentičtější podobu.

** Kdy jsi začal kreslit?*

- To bylo právě v těch hospodách, ale už mnohem dřív než v šedesátých letech. Nosil jsem u sebe blok a stále kreslil. Potřeboval jsem si něco vydělat, abych měl vůbec na pivo, a hlavně, abych mohl poslouchat. Velmi záhy jsem pochopil, že nejdřív toho musím hodně naposlouchat, než se začnu sám vyjadřovat.

** Kdy pro tebe skončila tato učednická doba?*

- Důležitý předěl pro mě znamenal 21. srpen 1969, protože jsem se dostal do rvačky s esenbáký a strávil jsem noc na korekci v Konviktské ulici v Praze. Jinak se moc neperu, ale tenkrát to nešlo jinak. Uvádím toto datum hlavně proto, že tím dnem nastala přestávka: spousty lidí mi zmizely z obzoru, emigrovaly nebo se ztratily a myly okna, topily v kotelnách. V té době jsem si řekl, že se budu držet tužky a okna mýt nebudu, protože bych mohl spadnout. Nikdy jsem nebyl ani moc fyzicky zdatný, ani šikovný. Ale nebyl to hlavní důvod, prostě jsem se zasekl a řekl si: k tomu mě nedonutí, tohle já dělat nebudu. Díky tomu rozhodnutí jsem se dostal do kresleného filmu. A tam začala druhá etapa naslouchání, protože jsem se dostal mezi lidi, kteří uměli svou práci, takže jsem jim koukal do ruky, a strašně mě to zaujalo a hodně jsem se tam naučil zacházet s kresbou jako s vyjadřovacím prostředkem. To byl pro mě objev, když jsem

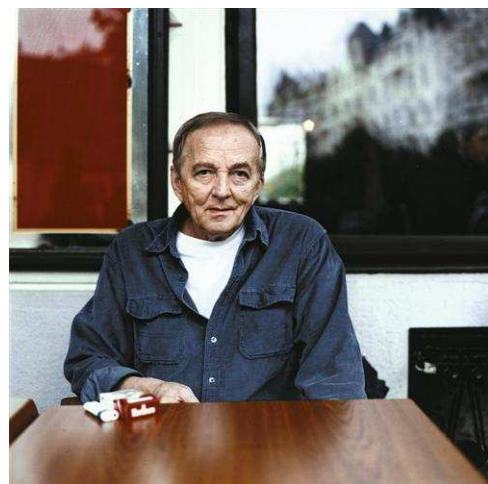
viděl, jak rozpohybovali panáčka, jehož jsem jim před chvílí nakreslil na pauzák. Tohle mě drželo deset let, možná ještě víc.

** V čem se lišilo toto tvé naslouchání na Barrandově sedmdesátých let od naslouchání v bufetech let šedesátých?*

Tam se povídalo o přestávkách v malé kuchyňce. Všichni si dali panáka a naslouchali třeba panu Hekrdlovi, který jako jednadvacátý ročník byl totálně nasazen a strávil skoro celou válku tím, že po Evropě odklízal ruiny po bombardování. Jeho historky byly fantastické, i když jinak nebyl moc mluvný. Jenom když seděl se svými vrstevníky, přišly zážitky na řadu takovým zcela samozřejmým způsobem a já jsem věděl, že v tu chvíli musím být hezky zticha a jen naslouchat a nedat si těch panáků moc, abych si to pamatoval a v hlavě srovnal. Oni o hrůzách války dokázali s odstupem času vyprávět takovým způsobem, jež jsem obdivoval.

** Ty sis vlastně takhle doplňoval základní vzdělání: co ti nedokázali sdělit na Karlově univerzitě v padesátých letech, to jsi posbíral po bufetech a kuchyňkách ...*

- ... a dával si dohromady s tím, co jsem slyšel o tom, co se tu dělo po válce a v padesátých letech. Někteří z těchto lidí hned po válce vstoupili do komunistické strany a byl jsem docela blízko poznání, proč to udělali a proč podlehli kouzlu iluze. Byl to pro mě těžký oříšek, protože tzv. socialismus několik lidí, k nimž jsem vzhlížel, strejdů ze selského rodu, zničil. Ti si to šeredně odnesli po roce 1948. Byli to řádní hospodáři, kteří uměli udržovat svůj statek. Ne-

byli velkostatkáři, ale uměli hospodařit. A díky tomu, že jsem část dětství strávil na venkově, jsem tam skoro zapustil kořeny a poznal lidi, již měli vztah k půdě a ke zvířatům. Tihle lidé vstávali ve čtyři ráno a dojili krávy a zdálo se mi, že jsou krásní. A navíc byli hrdí a při práci, třeba když hřebelcovali koně, z nich hrdost vyzářovala. Čišela z nich pýcha. Můj strejda chodil na StB k výslechům, vymlátili mu zuby, a byl to přitom pyšný italský legionář: vysoký, štíhlý, šlachovitý chlap s knírkem. Původně hrdý venkovský člověk. Doma měl ještě uniformu. To, co se stalo s venkovem, to je jeden z největších zločinů, kterého se komunisté dopustili. Dnes na vesnici žijí lidé bez hrdosti, zlomení. Když jsem projížděl těmi vesnicemi později, cítil

jsem, jak jsou ti lidé jiní.

** Byli stejně jiní, jako byla jiná krajina. Tu barokní českou krajinu komunisti také totálně zničili ...*

- To je jeden z důvodů, jenž mě v polovině sedmdesátých let přivedl mezi ekology. Kreslený film a ekologie mi pomohly přežít nejhorší dobu, kdy jsem měl zákaz kreslit do novin. Tam jsem se mohl vrátit velice opatrně až po několika letech díky Mladému světu. Já vím, tam bylo dosazeno pár fyzlů, byla to taková doba, ale potřeboval jsem mít nějakou střechu, domovskou redakci. Chodil jsem tam většinou jenom za grafiky. Nemohu sice říci, že bych jim důvěřoval, ale spíš šlo jen o nezávazné žertování. Zvykl jsem si tam chodit, i když jsem tam nenesl kresby, jen na kus řeči. Buď tam, nebo dolů do výčepu ke Karlovi, kam zase chodili redaktoři z deníku, protože neměli do čeho píchnout. Noviny se tenkrát jen stříhaly z ČTK.

Foto: Jan Malý jr.

Reflex č. 14/2007 - dokončení v příštím e-GAGu

Knížní novinky / Humor „mírně“ vychází

Pokud se ve větším knihkupectví v regálech vyhrazených výtvarnému humoru prohrabete skrz hromady přisprostlých **Urbanů** (sekundují mu nyní jakési příběhy „Pindourový“?) a ušlechtilých **Renčínů**, najdete i pár novějších sbírek. Mimo výše zmíněného psychiatrického **Jiráňka**, dalšího z lékařských „**Kantorků**“ a hudebního **Hradeckého** „**FFForte Fortissima**“, jsme objevili ještě dvě další publikace, které pro vás v e-GAGu rozhodně zrecenzujeme. Pokud se jí autor dožije, tak během letní lázeňské péče. ©

Produktivita v Íránu

Necelá stovka autorů z 29 zemí obeslala do 20. dubna íránskou soutěž **Productivity**. Listina účastníků na <http://www.irancartoon.com/> je všechny představuje jménem pod titulkem *The List of Participants The First International Productivity Cartoon Contest - 2007 - Iran*. Z českých karikaturistů se na ní nevyskytuje nikdo, uzávěrka je už za pár dnů - 30. 4. 2007. Seznam soutěžících je řazen podle zemí a ty jsou označeny hezkými „plac-

kami“ - tato patří státu Burkina Faso - jméno přihlášeného autora z této země je Joel Salo. ®

Banská Bystrica: Spomienka na Janka Schustera

V Banskej Bystrici na vernisáži vystavy z diela karikaturistu, novinára a veľkého propagátora slovenskej karikatury od Tatier až po Dunaj, breznianskeho rodaka, ktorý pred dvomi rokmi tak náhle a nečakane odísel od svojich kartun-priatelov a priaznivcov, spomienajú jeho priatelia. Úvodne slovo 26. 4. prednese akad. maliar Miro Regitko {žiak prof. D. Kallaya} veľký priateľ Janka a tiež nielen výborný karikaturista, ale dnes aj popredný slovenský výtvarník (grafik a ilustrator) {pz}

Hledáte SUK na webu?

Při nedávné každoroční prezentaci děl členů Slovenské únie karikaturistů vyšla mimoděk najevo zajímavá skutečnost. Píše o tom pokladník ČUK Roman Jurkas:

„Před 14 dny jsem si v Mánesu nestačil s přítelem a kolegou z Bratislavy Stefanem Banasem ještě něco říct. Tak jsem si dal do vyhledávače SEZNAM „Slovenská unie karikaturistů“ a nic. Totéž do GOOGLE, nic. Tak jsem si našel na internetu FECO, a tam nejsou odkazy na jednotlivé stránky členů-států. Je tam odkaz na Kazo Kanalu, ale když se na to klepne, tak se objeví ERROR.“ A vznesl dotaz, zda někdo neví jestli má SUK nějaké své www stránky... Jelikož jsme rovněž žádné nenašli, nezbyvá než adresovat obecnou výzvu členstvu, resp. slovenským abonentům e-GAGu, jestli něco o tom nevědí. Roman Jurkas poslal i depeši s obdobnou žádostí na kolegu Oldu Dwořáka, „kterého jednou pan Hanousek nazval nejlepším stopařem po internetu“ - končí svou výzvu a napínavě rozběhnuté pátrání Jurkas.

Řekové jsou pašáci!

Dear Friends, Greetings from Greece and hope that all is well !!!!!

začíná dopis, jenž rozesílají do světa Řekové - a po úvodních zdvořilostech upozorňují na své upgradované web-stránky: <http://www.greekcartoon.gr> ; <http://www.greekcartoon.com>.

We call to all interested artists to send 1 - 5 pieces with free theme topic of their work to be posted at our Daily Cartoon section. The works must be sent electronically on 150 dpi (96 dpi minimum) resolution to info@greekcartoon.gr or daily_cartoon@greekcartoon.gr, with subject DAILY CARTOON. Also a name and surname and a short C.V. must be included.

Pokud tomu nerozumíte; tak vám nabízejí umístění vašich obrázků v uvedeném formátu na svém cartoonistickém portálu, kde funguje i jinde obvyklá rubrika „Denní cartoon“ (tam se střídají vtipy různých autorů, ale zároveň se archivují a jde je vyvolat i zpětně - aspoň co víme z jiných takových rubrik na jiných takových stránkách...) Připojit je třeba něco o sobě a hlavně celé jméno.

Thank you for your attention and please do not hesitate to contact us for any further information needed. The GREEKARTOON Team.

Holandský katalog!

Do katalogu a pro výstavu „Lidé a náboženství“ byly vybrány kresby od stovky autorů, mezi nimiž mírně převládají karikaturisti domácí a z okolních států. Po 3 kresbách tu mají vedle vítězné Američanky i oceněný Turek Tan Oral, domácí Mark Baars, Bert Witte a Len Munnik, Nor Finn Graff a Ramin Rezaie z Íránu. Z Čechů byli vybráni s jedním vtipem **František Kratochvíl** (viz. obr. v rubrice **výsledky**) a **Roman Kubec**, ze Slováků Lubomír Kotrha. Více snad, až se první katalog zmaterializuje u „selectovaných“ autorů a někdo z nich se s námi podělí o jeho „recenzi“. Předběžně jen, že po dvou zástupcích (jako ČR) má v katalogu Polsko, Ukrajina, Rusko, Bulharsko, Itálie, Francie... Ale také tu je po čtyřech

Rumunech, Turcích a Íráncích... chybí zcela Číňani. A kde asi zůstal indický bůh srandy?! (PN + IH)

Výstavní sezóna vtípů v Ratajích vyvrcholí společnou výstavou

Od 5. května až do konce toho měsíce - jakí jsme už uvedli v minulém čísle - vystavuje v Klubu 14 v Ratajích **Vladimír Jiránek** (vernisaž 5. 5. v 15 hod.). Následuje řádka dalších cartoonistických pochoutek a celý cyklus by měl vrcholit společnou říjnovou výstavou. Má dlouhý - avšak výstižný - pracovní název „Rataje Nad Sázavou a Klub Čtrnáctka tužkou a perem vystavujících v sezoně 2007“ A na vernisáži 6. 10. 2007 (opět v 15 hod.) pořádající **Ota Kmínek** slibuje i vyhlášení a odměnění vítězů ...

Oč jde? Píše k tomu:

Vyhlašuji soutěž o nejkrásnější kresbu Rataj nad Sázavou a Klubu Čtrnáctka pro vystavující v sezoně 2007. Ale zúčastnit se může každý, neb doufám, že vystavovat budou všichni, kteří budou chtít. Odměnou bude pusa od galeristů (POZOR – mám sice 3 dcery, ale líbám jen já, neb to už umím) a něco navíc. Za výstavu prosím jako odměnu 1 originál a 10% ze zisku z prodaných obrázků, neb všechny výstavy jsou prodejní.

Každý vystavující má po vernisáži rezervovaný jeden dvouůžák na odpočinek, a to zdarma. To platí i pro pana Hrabánka, který výstavy uvádí. Ostatní si mohou místa na spaní rezervovat. Ale pozor – je velmi omezený počet míst, cena je Kč 400,- za postel.

Na přípitek na každou vernisáž dodávám červené a bílé víno od Karla Hlávky ze Zaječí zdarma. Vystavovatelé mohou dodat cokoli k zakousnutí, není to však podmínka.“

Tolik Ota Kmínek z Klubu Čtrnáctka - a dodává, že pokud se něco změní, bude čtenáře e-GAGu informovat. A máte-li zájem o soutěž, výstavu, účast na některé z vernisáží s noclehem anebo o jinou informaci, pak je pro vás Kmínek na čísle 602 292 832 a na e-mailu: kminota@atlas.cz. Další čerstvé informace se také mají vyskytovat na: www.penzion-rataje.eu. ®

Na obr.: **Kobra zahazuje v Ratajích n. S.**

Vhrsti kreslíci, blogující...

Nejen celebrity, politici, sportovci, ale i karikaturisté se jali sledovat moderní trendy a tak jako mnozí ze zahraničních kolegů i náš kolega Vhrsti zprovoznil svůj blog <http://vhrsti.blogspot.com/>. Jak uvádí v upozorňovacím e-mailu, nepůjde o internetový deníček v podobě, v jaké ho nejspíš obvykle znáte; rozhodně totiž neplánuje veřejnost narcisisticky oblažovat vlastním grafomanstvím. Naopak hodlá zveřejňovat obrázky, skicky, fotky, koláže „a jiné blbůstky“, které mu právě leží na stole nebo v hlavě, a které by třeba jinak skončily v temnotě autorových šuplíků nebo odpadkového koše.

Píše: „Pokud Vás to bude bavit tak jako mě, uložte si stránku mezi své oblíbené a přijďte se občas podívat, co se mi právě honí hlavou nebo skicákem. A jelikož jsem svůj blog umístil na americkém Googlu, omluvte prosím moji *američtinu*...“

Stránky www.vhrsti.cz Vhrstiho oficiálním webem, na kterém se budou i nadále objevovat novinky a ukázky z nových projektů. Blog by jim měl vytvořit méně formální, zato však bezprostřednější až intimnější alternativu. (G)

Danglár v Praze

Jak hlásí Slovenský institut v Praze ve svém plánu „májových“ akcí, chystá se do Prahy výstava s názvem „Jozef Gertli zvaný Danglár“, což je název zcela přesný a vyčerpávající co do jména autora. Pokud jde o rozsah díla, to zjistíme až na místě - tedy od 22. 5. 2007 v Galerii Vltavín na pražském Masarykově nábřeží asi tak č. 35...

Mlejková televizní, tvořící...

Kdo neshlédl na ČT24 (a takových byla mezi námi zřejmě přesila) kolegyni **Vlastu Mlejkovou**, která hovoří o své práci a výtvarném humoru, má (snad) možnost učinit tak i nyní díky internetu. Lze to vyvolat s pomocí vyhledání na stránkách ČT. Tam musí skočit na ČT 24; tam zvolit on-line vysílání, na boku je kalendář duben. Kliknete na den 14. objeví se malinká obrazovka a na jejím boku je celodenní program. Takže v den 14. 04. 2007 kliknete na pořad „Kultura v regionech“ aneb zchátralé kostely na Havlíčkobrodsku (mimořádně - je to docela dlouhé, ale stojí za shlédnutí, neb jde o vskutku nečekané objekty) a pak hned začíná více jak třímínutový pořad s Vlastou Mlejkovou. Ta ovšem z obrazovky zdaleka nepůsobí zdaleka tak zchátrale, jako ony kostelíky! Ukazuje tam

hodně ze své tvorby, i té počítačové. A opravdu se tam vyskytuje i její předem avízovaná i zmínka o existenci našeho užitečného spolku.

...a vystavující!

Oživením **Salonů kresleného humoru** slibuje být výstava brněnské kolegyně **Vlasty Mlejkové**, jež slibuje představit svá díla vzniklá sice v autorčině hlavě, jenže nevyvedená tak, jak jsme zvyklí, tedy na papíře. Tvořená prostřednictvím její ruky a očí, ale přímo na obrazovce PC. A na papír se pak přenášejí až z tiskárny počítače. Výstava, jejíž vernisáž se uskuteční **2. května** t. r. v pražském **Klubu Mánes**, bude zahájena v 17.00 h - a bude také zajímavým „ilustračním“ příspěvkem k zatím ukončené diskusi z prvních čísel letošního e-GAGu na téma „digi nebo ne-digi?“ Mlejková říká digi - a my se teď můžeme na vlastní oči podívat, jaká jsou ta pro a proti, tedy jak taková díla, která známe obvykle jen z e-mailů nebo z obrazovky, vypadají „in nature“. A posoudit i jak na nás působí. Ale kdo si myslí, že se při takové tvorbě ušetří peníze za barvičky, bude se moc divit. To vám potvrdí každý, kdo si zkusil vytisknout kvalitní obrázek kvalitní tiskárnou s kvalitními barvami na kvalitní papír... To je tedy **setsakra** drahý koníček! (Gag)

Dražba obrazů

Charitativní aukce obrazů na téma „Golem-Muzikál, který pomáhá“, se konala 18. 4. 2007 v Divadle Hybernia. Výtěžek aukce byl věnován na projekty Nadace Děti-kultura-sport. Dražilo se celkem 72 obrazů a kreseb od herců, zpěváků, profesionálních výtvarníků, ale i dětí z dětských domovů. Celková částka za vydražené díla dosáhla nečekaných 2 155 500 korun. Nejdražší vydražené dílo byl olej na plátně Vlasty Kahovcové, který vyšplhal z vyvolávací ceny 30 000 na rovných 250 000 Kč. Mezi dalšími autory z řad známých osobností byli např. Iva Huttnerová, Emma Srnčová, F. R. Čech, Ivo Pešák, či Berenika Saudková.

Na snímku vydražuje Vilda Čok kreslený vtip **Zdeňka Hofmana** za jedenáct tisíc.

KomiksNews #21

Minulý týden, konkrétně 19. dubna, byly zveřejněny nominace na **Will Eisner Comics Industry Awards**, tedy skutečně komiksové „Oscary“. Nemá cenu kopírovat seznam všech nominovaných, už jen výčet kategorií je úctyhodný: nejlepší povídka, nejlepší samostatný sešit, nejlepší série na pokračování, nejlepší uzavřená série, nejlepší nová série, nejlepší komiks pro mladé čtenáře, nejlepší humorový komiks, nejlepší antologie, nejlepší elektronický komiks, nejlepší komiks ze života, nejlepší grafický román – nový, nejlepší grafický román – reprint, nejlepší souborné vydání – stripy, nejlepší souborné vydání – sešity, nejlepší americké vydání zahraničního materiálu, nejlepší americké vydání zahraničního materiálu z Japonska, vyhodnocen bude samozřejmě nejlepší scénarista, nejlepší autor, nejlepší autor v kategorii humor, nejlepší kreslíř/inker nebo kolektiv kres-

lířů/inkeristů, nejlepší malíř/multimediální výtvarník, nejlepší obálkář, odměněn bude i nejlepší koloring a nejlepší lettering, osobnost zasluhující zvýšenou pozornost, nejlepší periodikum o komiksu, nejlepší kniha o komiksu, nejlepší grafická úprava a hned čtrnáct osobností se uchází o vstup do Síně slávy. Bližší pohled na nominace přináší několik zajímavých zjištění. Pokud bychom ceny pojali jako soubor mainstreamu s undergroundem, prohrává „batmanovský“ vydavatel DC Comics se seriózním Fantagraphics v poměru 18:22. Pokud však na stranu mainstreamu postavíme ještě devět nominací Marvelu, pět Dark Horse a Image a proti nim započteme sedm nominací Top Shelf a po pěti u Drawn & Quarterly a First Second, síly se víceméně vyrovnávají. Nejúspěšnějšími autory jsou Ed Brubaker a Bill Willingham se čtyřmi nominacemi, z klasických hrdinů se nejvíce dme pestrobarevný trikot Kapitána Ameriky (díky Brubakerovi), Daredevila, Supermana (All Star Superman Granta Morrisona) a Batmana (Batman: Year 100 od Paula Popa). U grafických románů zaujaly např. American Born Chinese, Billy Hazelnuts či Mom's Cancer. Jedním z největších překvapení je určité nominace v kategorii nejlepší povídka pro komiks The Black Knight Glorps Again, který vyšel ve 354. čísle časopisu Strýček Skrblík! Pozoruhodné je jistě i neobvykle vysoké zastoupení žen: celkem 20 autorek si vybojovalo 24 nominací, z nichž stojí za zmínku minimálně Alison Bechdel s lesbickou autobiografií Fun Home, jemná kresba Renée French v albu The Ticking nebo i u nás dobře známí Mumínci Tove Janssonové.

Pro mě osobně (mohu-li si dovolit) byla největší peckou nominace sedmileté autorky (!!!) Alexy Kitchen za 176-ti stránkové album s vše říkajícím názvem Drawing Comics Is Easy (Except When Its Hard). Její „návod na kreslení komiksů“ bude bojovat o cenu v kategorii nejlepší publikace pro mladé čtenáře. Jenže po chvílích rozplývání se nad ukázkami z jejího dílka se člověk rozpomene na studentská léta, na své diplomové práce o vývoji dětského výtvarného projevu a jeho zákonitostech a nemůže se ubránit přesvědčení, že takhle zkrátka sedmileté dítě nekreslí, nemluvě o autorčině rukopisu, z jehož švihů a suverenity by na školáka první třídy tipoval málokdo... Galavečer s ceremoniálem předávání cen proběhne v pátek 27. července v kongresovém centru v San Diegu.

Zpátky domů: Právě v těchto dnech jde do tisku česká verze knihy **Anna chce skočit** Lucie Lomové. Nakladatelství Meander by ji mělo dokončit do květnového Světa knihy, kde bude autorka knihu samozřejmě podepisovat, ale zdaleka nejen to. Její dílko přijede do Prahy osobně odprezentovat legenda žánru a Lomové francouzský vydavatel Thierry Groensteen, sama autorka pak pro zájemce povede komiksovou dílnu.

V novém čísle časopisu Českých center vyšel dvoustránkový utopicko-sarkastický komiks Lucie Lomové pod názvem **Ve znamení psa**. Stalo se tak u příležitosti Noci literatury, která se konala 19. dubna v Praze.

A Lucie Lomová potřetí: co nevidět vyjde třetí díl Sebraných myšek s názvem **Anča a Pepík opět v akci** a při této příležitosti se 28. dubna v Divadle v Dlouhé koná křest s divadelním představením Myška z bříska. Na programu bude mimo jiné i promítání jednoho příběhu z nové knížky, který budou tlumočit herci divadla a také soutěž pro děti o tři knihy.

Příliš nechápu, jak je možné, že světovým médiím uniklo jedno pozoruhodné komiksově-televizní výročí. Neuvěřitelné je, že ani na oficiálních stránkách seriálu se nikdo ani nezmínil. Nejspíš je to tím, jak se zraky fanoušků nedočkavě upínají k chystané velké události tohoto roku – prvnímu celovečernímu filmu. Přesto zůstává skutečností, že 19. dubna 1987 byl v rámci televizního pořadu Tracey Ullman Show odvysílán animovaný příběh s názvem Good Night, což byl historicky první díl později kultovního seriálu Matta Groeninga. Ano, přátelé, **SIMPSONOVÝM JE 20 LET!** Blahopřejeme.

Vhrstí

Citát na tento týden / O humoru

„Humor je boj s lidskou hloupostí. Nemůžeme v něm sice nikdy vyhrát, ale nikdy v něm nesmíme ustát. Ovšem pozor na zmýlenou: ten, koho považujeme za blbce, považuje za blbce nás. Jde o to, nevyvráždit se.“

Jan Werich

(R. D. Výběr - duben 2007)

Pro dnešní slovníkové heslo musel autor sáhnout až hluboko do svých „análů“. Útlý svazček formátu běžné knížky (asi A5) ale o tloušťce tenkých novin (má jen 12 stránek + 4 strany obálky) působí čistým milým dojmem díky pevnému kartonu s modrým tiskem a papíru, jenž je snad nejlesklejší křídou, jakou jsme v této rubrice kdy mohli uvítat...

Druhou chválou budiž obdařen text „Na pořadu Izrael“ kurátora výstavy jménem Dan Pattir. Má totiž informační hodnotu danou už podtitulkem „Izrael, jeho karikaturisté, minulost a současnost“. Na rozdíl od nedávné souhrnné výstavy české karikatury v Praze „U zvonu“, Izrael neváhal a dovedl svou prezentaci až do současnosti - tedy do půlky 90. let, kdy tuto výstavu přivezl do Prahy a uvedl v Národním muzeu. Autor těchto řádek se tehdy zúčastnil vernisáže a může proto dosvědčit, že co do návštěvnosti byla na vysoké úrovni - a to co do skutečných, ne mediálních celebrit. Tragédií ovšem je, že ani v jeho paměti, ani **v katalogu nezbyl prostor pro datum (ani rok!) pražské výstavy.**

Po dvou stranách hustě sázeného textu, zabývajícího se především úlohou vtipu a karikatury v periodickém tisku, je na další stránce jmenný seznam autorů, které výstava představuje - je jich 28 a končí jménem známým už z GAGu - **Friedel Sternová** je ona malá výtvarnice velká významem a proslulá čiperností při více než pokročilém věku. Na prostřední dvoustraně veškerá chvála končí, neb zde jsou otisknuty „pérovky“ - hlavičky všech účastníků, ale tak malé, že některé nejsou ani k rozeznání a také seznam jejich jmen je vytištěn tak drobným (a šedým) písmem, že je skoro k nepřečtení. To neplatí o dalších dvou dvoustranách, kde dojde konečně na ukázky z výstavy - představeno je zde však jen „ubohých“ 12 děl a to ještě

s velkou chybou, když seznam autorů z první dvoustrany se opakuje i na dvoustraně druhé a situaci zachraňuje až vložený lístek s opravou (se zcela jinými šesti jmény). Pokud ho najdete teprve po prolistování sešitu, podíváte se, jak podivnou zpěvačku si tu naše Friedel „stříhla“ (není ovšem její, ale jak z opravy vysvitne, nakreslil ji Gavriel Ratz). Minimální počet minikreseb kontrastuje se 4 zcela bílými (prázdnými) stránkami ve spisku (Takže 16:4 = 4:1 = čtvrtina stran nevyužita!). Mezi obrázky vybranými do katalogu není žádný od **Michela Kichky**, jenž snad je jakousi spojkou mezi (nestýkající se však) českou a izraelskou cartoonistickou obcí...

Ta druhá je konečně v úvodním textu pochvalně zmíněna: „*Přes dvacet umělců, členů Izraelské asociace karikaturistů, která sponzorovala tuto výstavu, představuje široký a rozmanitý průřez tvorbou předních umělců Izraele. Veteráni, jako Dosh, Ze'ev, Shmuel Ktay, Friedel Stern a Mike Ronen, stejně jako mladá nastupující generace vynikajících umělců narozených v Izraeli i nově příchozích, Židů a Arabů (Saed Nahari) nám představuje jedinečnou výstavu, postihující všechna období historie izraelské karikatury a zobrazující věrně důležité okamžiky v historii moderního státu Izrael a ducha jeho lidu.*“

V textu je i řada důležitých základních informací, které se u nás dají jen těžko zjistit a na neaktuálnějších světových cartoon-portálech, zřízených muslimy, se je nedozvíte... Nebudu zde s nimi unavovat, ale vězte, že první humoristický časopis se v židovském státu jmenoval „**Zlaté tele**“ a první týdeník (vznikl v r. 1940) se nazýval „**Jehly**“. A že prvním karikaturistou, jenž svou postavičkou „Srulika“, zvědavého izraelského chlapečka, založil tradici každodenní politické deníkové karikatury, byl **Dosh**... **(Na obr. vpravo - celým jménem Karel Gardoš).** Podstatné si autor úvodní studie i autor tohoto hesla nechali nakonec: V roce 1993 byla **Ze'evovi**, nejznámějšímu izraelskému karikaturistovi udělena

Cena Izraele, nejprestižnější vyznamenání ze všech státních cen. Bylo to ocenění celé karikaturní tvorby jako žánru, zejména politické karikatury, která zastává v izraelském tisku ze zcela zřejmých důvodů velice významnou úlohu.

Ze zcela podobných důvodů byla i tato výstava - daleko kvalitnější než její český katalog - koncipována tak, aby ji porozuměli diváci v zahraničí. První instalaci spatřili v portugalském Lisabonu, po něm následovala polská Varšava a Praha byla její třetí zastávkou... Další její osud už z katalogu nevyčteme... (IH)

Na obr. (na ruce) je tento text: sovětsko- arabská propaganda

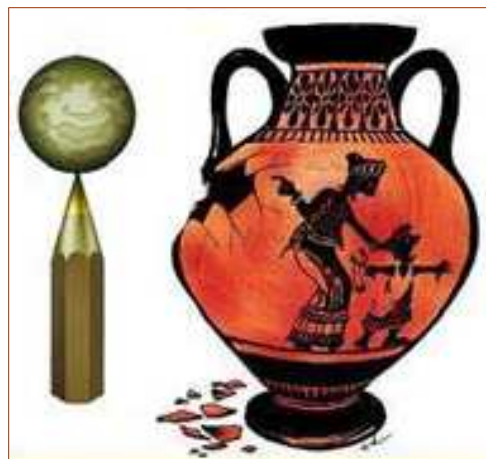
Výsledky / Portugalsko, Itálie, Kuba

World Press Cartoon Sintra 2007 - Portugalsko

A je to tady: Vyhrála karikatura Putina!

13. dubna byly vyhlášeny výsledky a předány ceny vítězům na portugalské Sintře, kde je až do 13. května otevřena výstava 403 kreseb autorů z 53 zemí. Na seznamu vystavujících cartoonistů WPC není uveden žádný Čech a ze Slováků jen Lubomír Kotrha (za Argentinu Marlene Pohleová). Do soutěže zavítalo 830 prací 390 autorů ze 62 států. Ze slovanských zemí uspěl jen Srb.

Grand Prize: Riber Hansson (Švédsko) - za portrét Putina (Rusko).

Karikatury:

1. Riber Hansson (Švédsko) - Vladimir Putin
2. Freddy Pibaque-Nacaró (Kolumbie) - George Bush
3. Alfredo Sabat (Uruguay) - Fidel Castro

Editorial cartoon:

1. Cristine Sampaio (Portugalsko)
2. Victor Emmanuel Beccera-Chubasco (Mexiko)
3. Michael Kountouris (Řecko)

Gag cartoon:

1. Tommy Thorndean (Indonézie)
2. Toso Borkovič (Srbsko)
3. Cristian Topan (Rumunsko)

39. Umoristi a Marostica 2007 - Itálie

Vítězná domácí žena!

Na 39. ročník kdysi velmi proslulé mezinárodní soutěže Umoristi a Marostica 2007 v Itálii poslalo své soutěžní práce 215 autorů z 37 států. Ze 16 ocenění zůstala málem polovina doma na Apeninském poloostrově. Ani zde nechybí ocenění pro

srbského karikaturistu.

Porota v sestavě: Piero Zanotto, Maria Angela Cuman, Lorenzo De Pretto, Maurizio Minoggio, Giovanni Sorcinelli 'Giòx' a Alessandro Tich udělila **hlavní ceny** - tzv. Gran Premio Internazionale **Scacchiera** těmto autorům: v ktg. cartoons: **Marilena Nardi** (Itálie); v ktg. strip: **Santiago Cornejo** (Argentina). **Další ceny** získali:

- Premio Internazionale Umoristi a Marostica za cartoons:

Omar Figueroa Turcios (Kolumbie), Antonello Mengato & Flavio Masi (Itálie), Mahmood Nazari (Irán), Rocco Strati (Itálie), Francesca Vignaga (Itálie), Jugoslav Vlahovic (Srbsko);

- Premio Internazionale Umoristi a Marostica za strip: Michele Barbon (Itálie), Michał Graczyk (Polsko), Shahrokh Heidari (Irán), Chris Hovian (USA), Andrea Pecchia (Itálie), Sergey Savilov (Rusko);

- Zvláštní cena "Sandro Carlesso": Suvi Maaria Tirronen (Finsko)

- Zvláštní cena "Marco Sartore": Franco Origone (Itálie)

XV. Bienal Internacional de Humorismo Gráfico 2007 - Kuba

13 cen do „iberojazyčných“ zemí... a jedna jediná pro Srboslovana...

Převážně spolehliví domácí soudruzi a přátelé z Íránu si odnesli většinu cen z „Ostrova svobody“, sekundovali jim Brazilci, Turci a Azerbajdžánci... a jeden Srb

PREMIO "Eduardo Abela": **Sait Munzur, Turecko**
SÁTIRA POLÍTICA

1. cena: **Ramiro Zardoya Sánchez, Kuba**

2. cena: Mohammad Amid Aghael, Iran

3. cena: Muhittin Koroglu, Turecko

Uznání: Mayckell Pedrero Mariol, Kuba; Bayram

Halizadeh, Azerbajdžan; Fredy Martínez

Hernández, Kuba

HUMOR GENERAL

1. cena: **Bayram Halizadeh, Azerbajdžan**

2. cena: Antonio Marino Souto, Kuba

3. cena: Rosado Polanco, Kuba

Uznání: Bulud Gasimov, Azerbajdžan; Muhittin

Koroglu, Turecko; Vahid Alimohammadi, Irán

CARICATURA PERSONAL

1. cena: **José Raymundo Costa do Nascimento, Brazílie**

2. cena: Jorge A. Restrepo Hernández, Kolumbie

3. cena: Alexandre Fernández da Rosa, Brazílie

Uznání: Jorge Martínez Rodríguez, Španělsko;

Pablo López, Uruguay

HISTORIETAS

1. cena: **Alfredo Martirena Hernández, Kuba**

2. cena: Mileta Miloradovič, Srbsko

3. cena: Pedro Méndez Suárez, Kuba

Uznání: Jánler Méndez Castillo, Kuba; Ali Aghaey,

Irán

4. a 5. LM International Cartoon Competition / 2005/6 - Čína

Bylo-nebylo? Zatímco výsledky předlošské čínské soutěže z tamního portálu GoogLM jsme v GAGu přinesli, loňské zřejmě ne. Jinak bychom Poláku Jerzy Gluszekovi připočetli triumf z Číny do rankingu polských rysowników v roce 2006 (viz GAG 07-95). Jak asi známo, s čínskými soutěžemi je ten problém, že z té velké komunistické země nelze vyvázet, ale ani odesílat „tvrdou“ měnu... Jen diplomy a snad nějaké „suvénýrovité“ předměty v ceně ???... To však nijak nebrání světoznámým autorům, aby se rok co rok neúčastnili Leng Mu (to je zároveň jméno soutěž organizujícího karikaturisty) ve velkém počtu... Pokud jde o Velké a Zlaté ceny, Evropu zastoupili v Číně Poláci a Rusové (i když někteří z Rusů v izraelských barvách)- a chcete-li, tak můžeme započítat i Turky... Zde jsou tedy pro srovnání čísla o účasti a výsledky z obou ročníků.

Výsledky 4. LM International Cartoon Competition / 2005 Čína

Soutěžící: 1632 / Ze států: 75 / Cartoons: 4307

GRAND PRIZE: Xia Da Chuan (Čína)

GOLD PRIZE: Pawel Kuczynski (Polsko), Liang Jin Quan (Čína), Fethi Develioglu (Turecko), Agaoglu Mete (Turecko), Sergej Sichenko (Izrael), Bayram Kamal (Azerbajdžan)

Výsledky 5. LM International Cartoon Competition / 2006 Čína

Soutěžící: 1726 / Ze států: 64 / Cartoons: 3971

Grand Prize: Jerzy Gluszek (Polsko)

Gold Prize: Mahmood Nazari (Irán), Muhittin Koroglu (Turecko), Jurij Očakovskij (Izrael), Valentin Družinin (Rusko), Vladimir Semerenko (Rusko)

Special Honor Prize (11 autorů): Aarlos A. R. Nascimento (Brazílie), Donio Donev (Bulharsko), Georgij Valentin (Bulharsko), Ivailo Cvetkov (Bulharsko), Jamal Pirmarzabad (Irán), Jovan Prokopjevič (Srbsko), Makhmudjon Eshonkulov (Uzbekistán), Mohamad Reza (Irán), Musa Gumus (Turecko), Oleg Goutsol (Bělorusko), Wang Nai Ling (Čína).

Honor nomination (14 autorů): Ba Bi Ling (Čína), Silviu Bartis (Rumunsko), Božo Stefanovič (Bosna a Hercegovina), Costel Patrascan (Rumunsko), Damir Novak (Chorvatsko), Fan Lin Tao (Čína), Goran Milenkovič (Srbsko), Vladimir Kazanevsky (Ukrajina), Puram Vijaya Kumar (Indie), Raed Khalil (Syrie), Sait Munzur (Turecko), Sharam Shirzadi (Irán), Sławomir Luczyński (Polsko), Valerij Tarasenko (Rusko)

Dále 100 autorů oceněných tzv. **Excelent Prize** (diplom), mezi nimi dva z ČR: **Miroslav Král Český a Radek Steska a 1 ze Slovenska: Ivan Popovič.**

Selecting cartoons (dalších 105 autorů): bez české účasti.

Celkem ve výsledkové listině jmenováno 236 cartoonistů ze 1726 soutěžících, tedy cca každý sedmý...(?)

15. Dutch Cartoonfestival 2007 - Nizozemsko

1. **cena:** Ann Telnaes - USA
2. **cena:** Frank Hoffmann - Německo
3. **cena:** Robert Rousso - Francie
FECO Prize: Pavel Constantin - Rumunsko
TULIP Prize: Len Munnik - Nizozemsko
KEVER Prize: Lejon de Borger - Belgie

Zvláštní uznání 2007:
Michael Kountouris - Řecko
Musa Gümüs - Turecko
Tan Oral - Turecko
Clive Collins - Británie

Na obr. vlevo: práce ze soutěžního katalogu od **Františka Kratochvíla** (Nizozemsko: Mens and Religlie)

Vážné zájemce upozorňujeme na adresu:

<http://www.donquichotte.at/bugun/index.php>,

kde lze oceněné práce najít. A to už na druhý den po oznámení výsledků z Holandska! *DonQuichotte* chce zřejmě potvrdit dobré umístění mezi nejpružnějšími portály cartoons z nedávné blízkovýchodní ankety...

Propozice / Írán, Rusko,

Upozornění: Také na řeckém portálu Greekartoons - který se ohromně zlepšil a je velmi aktuální - lze najít vzácně čerstvé a úplné propozice řady soutěží - adresa je: <http://www.greekartoon.gr/content/>. Na Greekartoon se kupř. objevilo **nové** datum uzávěrky **9. Porto Cartoon World Festival 2007 - Portugalsko.**

Deadline: 31. Mai 2007. Témata: **globalizace a volné.** Nemáme to ověřeno z jiných zdrojů, ale propozice jsou snad stejné a najdete na ně odkaz v kalendáriu GAGu před 30. 3. t.r. - kdy byla stanovena originální uzávěrka...

ka... Doporučujeme však raději vyhledat více na www-stránkách pořadatelů 9. Porto CWF. (GAG)

Jinak se nedejte ukolébat malým počtem vypisovaných soutěží. Opak je pravdou - už v příštím e-GAGu na vás vybafe nejméně čtyřlístek propozic dalších velkých mezinárodních projektů!

8. Tehran International Cartoon Biennial - Írán

Soutěž má tyto kategorie:

- A)** Cartoon (dvě kategorie)
Téma: 1. „Money“ (peníze) - 2. Free (volné)
B) Comic strip, téma: „Bad luck“
C) Caricature, téma: Free (volné téma)

Počty: nejvíce 3 práce od jednoho autora v každé sekci.

Formát: min. 20*30cm a max. 30*40cm.

Strip se musí vejít na jednu stranu a to i s textem.

Akceptují se pouze originální práce doprovázené přihláškou a biografií s fotkou autora.

Quality prints of works achieved by digital tools will be accepted as originals as long as they are hand signed by the author, accompanied by the digital file of the artwork in Tiff format with 300 Dpi resolution on a CD. No photocopies or photographs will be accepted.

Jméno a příjmení, adresa, telefonní číslo a e-mailová adresa autora musí být napsána na zadní stránce každého soutěžního příspěvku.

Ceny: Grand Prize: 8000 \$, Trophy and Honorable Mention (The main cartoon theme)
1.cena: 2000\$, Trophy and Honorable Mention
2.cena: 1500\$, Trophy and Honorable Mention
3.cena: 1000\$, Trophy and Honorable Mention
Od 1. do 3. ceny budou uděleny ceny v každé sekci soutěže. Porota ocení deset vybraných umělců čestným uznáním. Budou uděleny

ještě Zvláštní ceny od různých sponzorů, úřadů, asociací, novin a agentur...

Deadline: 22. 10. 2007. Rozhodující je datum na poštovním razítku!

Vracení: Práce se nevracejí

Katalog: pro autory s dílem v katalogu jeden výtisk zdarma.

Adresa: Iranian house of cartoon,
No.60,Golnabi (Ketabi) St., Shariati Ave,
Tehran, Iran

INFO: <http://www.irancartoon.com>

Email:info@irancartoon.com

Tel: (+98 21) 22868600-22846928

Fax: (+98 21) 22867080

Entry-form v příloze tohoto čísla!

Soutěž karikatur „Provajděry Sredizemja“ - Rusko

(Конкурс карикатуры "Провайдеры Средиземья")

Pořádá: projekt Nag.ru

Téma: Opisane dejatelnosti internet-provajděrov v anturaže „Blastelina kolec“ (Описание деятельности интернет-провайдеров в антураже "Властелина колец")

Ceny: 1. místo: \$600

2. místo: \$300

3. místo: \$100

Uzávěrka: 20. 5. 2007.

budou představeny na konferenci KROS-2007 od 30. 5. do 3. 6. a publikovány na straně

nag.ru. Только после чего, появятся на сайте CARICATURA.RU.

Kontakt na pořadatele pro informace:

nag@nag.ru.

V soutěži NEmohou soutěžit práce už publikované na adrese CARICATURA.RU.

Adresa soutěže a podrobnosti najdete na adrese: <http://caricatura.ru/incoming/picture/>.

obálku s příspěvkem napište "Провайдеры", aby vaše práce se nepomíchaly s běžnými příspěvky zde publikovanými. Příspěvky ze soutěže mohou být využity pro reklamní materiály a v interentu.

Aktuálně / V Libčicích jako v Kocourkově.

Dorazila k nám nepříliš radostná zpráva od pořadatele podzimní akce v Libčicích na téma život na maloměstě „U nás v Kocourkově“. Plánovaná putovní výstava po malých městech s vydáním výpravného katalogu se neuskuteční. Důvodem je, jako obvykle, nedostatek finančních prostředků a údajné zaneprázdnění radních při vypracovávání žádostí EU na dotace.

Výstavní plocha pro kresby se sníží na několik desítek kreseb. Pro účastníky bude vydán pamětní list s obrázky. Vernisáž spojená s hodokvasem a kulturními požitky se uskuteční 28. 9. 2007 pouze v Libčicích. Termín uzávěrky v Kalendáriu platí. Obrázky se neztratí neb organizátor se svých plánů do budoucna zdaleka nezříká.

Jarda Dostál Výstavák

Neúporný (ale ne nehumorný) fotograf **František Dostál** vydává další svědectví o svých spádech, když vydává knihu **Paříž - Paris** a uspořádal křtiny tohoto lehkého či lehtivého (?) dítko v paláci knih Luxor na pražském Václaváku - stalo se minulého pátku (pohřichu se nám pozvánka dotoulala do ed Yčních rukou až teď). ©

Poláčkovic Josef posílá další anonci na připravovanou výstavu svého kresleného humoru ve Varnsdorfu (červenec - srpen) a také vydal své „Pohledy“ č. 63 a v nich i tento svůj epigram s názvem „Beze strachu“: „**Byli jsme a budem / žádné strachy / prachy prachy prachy.**“ (g)

KALENDÁRIUM	AKCE 2007	DATUM	GAG č.
Póózdě!	Exhibition of Nart Cartoons - Ankara, Turecko - jen výstava	27. 4. 2007	07-11
HORÍ!	„Produktivita“ - Teheran, Írán	30. 4. 2007	07-06
HORÍ!	„Urbanizace a život“ - Hyderabad, Indie	30. 4. 2007	07-09

